

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Endesa Generación S.A.

Strona pozwana: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dotycząca ochrony środowiska zasada „zanieczyszczający płaci”, zawarta w art. 191 ust. 2 TFUE i w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października, który ustanawia zasadę zwrotu kosztów usług wodnych, a także odpowiednie gospodarcze wyważenie użycia wody, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one wprowadzeniu opłaty za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii, takiej jak ta rozpatrywana w niniejszym postępowaniu, która nie zachęca do efektywnego użycia wody ani nie ustanawia mechanizmów na rzecz zachowania i ochrony wód publicznych, a sposób jej naliczania jest całkowicie oderwany od możliwości spowodowania szkód na wodach publicznych i jest skoncentrowany wyłącznie na zdolności wytwórców do generowania dochodów?
- 2) Czy zgodna z zasadą niedyskryminacji przedsiębiorców wyrażoną w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE⁽²⁾ z dnia 13 lipca dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej jest opłata taka jak będąca przedmiotem niniejszego postępowania opłata za korzystanie z wód, której podlegają wyłącznie wytwórcy energii hydroelektrycznej w dorzeczach międzyregionalnych, a nie podlegają jej producenci posiadający koncesje w dorzeczach wewnątrzregionalnych, oraz której podlegają wytwórcy stosujący technologię hydroenergetyczną, a nie podlegają jej producenci energii wykorzystujący inne technologie?
- 3) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nałożenie opłaty za korzystanie z wód takiej jak ta będąca przedmiotem sporu, na niekorzyść podmiotów wytwarzających energię elektryczną w instalacjach hydroenergetycznych działających w dorzeczach międzyregionalnych, przez wprowadzenie niesymetrycznego systemu opłat w odniesieniu do tej samej technologii w zależności od lokalizacji instalacji, oraz przez brak jej wymagania od wytwórców energii z innych źródeł stanowi zakazaną pomoc państwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. 2000, L 327, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2009, L 211, s. 55)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 13 lutego 2018 r. – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA) /
Administración General del Estado**

(Sprawa C-112/18)

(2018/C 161/35)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Strona pozwana: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dotycząca ochrony środowiska zasada „zanieczyszczający płaci”, zawarta w art. 191 ust. 2 TFUE i w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października, który ustanawia zasadę zwrotu kosztów usług wodnych, a także odpowiednie gospodarcze wyważenie użycia wody, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one wprowadzeniu opłaty za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii, takiej jak ta rozpatrywana w niniejszym postępowaniu, która nie zachęca do efektywnego użycia wody ani nie ustanawia mechanizmów na rzecz zachowania i ochrony wód publicznych, a sposób jej naliczania jest całkowicie oderwany od możliwości spowodowania szkód na wodach publicznych i jest skoncentrowany wyłącznie na zdolności wytwórców do generowania dochodów?

- 2) Czy zgodna z zasadą niedyskryminacji przedsiębiorców wyrażoną w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE ⁽²⁾ z dnia 13 lipca dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej jest opłata taka jak będąca przedmiotem niniejszego postępowania opłata za korzystanie z wód, której podlegają wyłącznie wytwórcy energii hydroelektrycznej w dorzeczach międzyregionalnych, a nie podlegają jej producenci posiadający koncesje w dorzeczach wewnątrzregionalnych, oraz której podlegają wytwórcy stosujący technologię hydroenergetyczną, a nie podlegają jej producenci energii wykorzystujący inne technologie?
- 3) Czy art. 107 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nałożenie opłaty za korzystanie z wód takiej jak ta będąca przedmiotem sporu, na niekorzyść podmiotów wytwarzających energię elektryczną w instalacjach hydroenergetycznych działających w dorzeczach międzyregionalnych, przez wprowadzenie niesymetrycznego systemu opłat w odniesieniu do tej samej technologii w zależności od lokalizacji instalacji, oraz przez brak jej wymagania od wytwórców energii z innych źródeł stanowi zakazaną pomoc państwa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. 2000, L 327, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2009/72/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2009, L 211, s. 55)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 13 lutego 2018 r. – Parc del Segre S.A. i in. / Administración General del Estado**

(Sprawa C-113/18)

(2018/C 161/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Parc del Segre S.A. i in.

Strona pozwana: Administración General del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dotycząca ochrony środowiska zasada „zanieczyszczający płaci”, zawarta w art. 191 ust. 2 TFUE i w art. 9 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października, który ustanawia zasadę zwrotu kosztów usług wodnych, a także odpowiednie wyważenie użycia wody, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one wprowadzeniu opłaty za korzystanie z wód śródlądowych w celu wytwarzania energii, takiej jak ta rozpatrywana w niniejszym postępowaniu, która nie zachęca do efektywnego użycia wody ani nie ustanawia mechanizmów na rzecz zachowania i ochrony wód publicznych, a sposób jej naliczania jest całkowicie oderwany od możliwości spowodowania szkód na wodach publicznych i jest skoncentrowany wyłącznie na zdolności wytwórców do generowania dochodów?
- 2) Czy zgodna z zasadą niedyskryminacji przedsiębiorców wyrażoną w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/72/WE ⁽²⁾ z dnia 13 lipca dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej jest opłata taka jak będąca przedmiotem niniejszego postępowania opłata za korzystanie z wód, której podlegają wyłącznie wytwórcy energii hydroelektrycznej w dorzeczach międzyregionalnych, a nie podlegają jej producenci posiadający koncesje w dorzeczach wewnątrzregionalnych, oraz której podlegają wytwórcy stosujący technologię hydroenergetyczną, a nie podlegają jej producenci energii wykorzystujący inne technologie?